

Sneeuwbalmethode (samenvoegen)

De sneeuwbalmethode is een samenwerkingsvorm die ook wel bekend staat als de piramide-, cascademethode of samenvoegmethode. Eerst verzamelen studenten informatie voor zichzelf, dan in tweetallen, dan in viertallen, enzovoort. Het voordeel van de methode is dat in korte tijd veel informatie kan worden verzameld en gedeeld. Bovendien worden studenten geconfronteerd met ideeën en veronderstellingen welke afwijken van die van henzelf. Daarover kunnen ze in kleine kring van gedachten wisselen en zo de eigen visie aanscherpen, voordat ze deze in groter verband naar voren brengen.

1. Werkwijze

1. Studenten schrijven vragen op bij een voorgelegd probleem of thema;
2. Na vijf minuten leggen de studenten in tweetallen de genoteerde vragen aan elkaar voor en proberen die te beantwoorden. Daarvoor heeft men tien minuten. Nieuwe vragen kunnen worden toegevoegd;
3. De tweetallen worden samengevoegd tot viertallen. In de viertallen wordt kort verslag gedaan van de discussies in de vorige ronde. Daarna probeert elk viertal de informatie te bundelen en onder te brengen in meer omvattende probleemstellingen. Deze ronde duurt twintig minuten;
4. Elk viertal wijst een vertegenwoordiger aan die drie minuten de tijd krijgt om conclusies of vragen te rapporteren aan de plenaire groep. Deze kunnen worden opgeschreven.

2. Opmerkingen

- De gehanteerde methode is ontwikkeld voor werkcolleges en kan voor vele doelen worden ingezet. Maar de methode kan in aangepaste vorm ook gebruikt worden voor grotere groepen.
- Herhaling van dezelfde opdracht in steeds groter verband gaat snel vervelen vandaar dat het aan te bevelen is de werkvorm voldoende afwisseling mee te geven. Bijvoorbeeld door bij elke volgende stap iets anders te laten doen of toe te werken naar een ander type product. In de werkwijze ligt het accent bij de tweetallen op verzamelen van informatie, bij de viertallen op structureren van verzamelde informatie en in de plenaire bijeenkomst op de (mondelinge) presentatie van de informatie.

3. Voorbeeld Het regiorapport

(Annelies van Beek, Sociale geografie en Planologie)

Eén van de werkvormen die bij SGPL gebruikt wordt is het regiorapport. Deze werkvorm wordt ingezet bij de niveau-1 cursus *Wetenschappelijke Analyse en Rapportage*. Studenten moeten op basis van de cijfers van het CBS een analyse maken van een gebied. Dit gebied bestaat uit drie verschillende gemeenten. Deze drie gemeenten moeten als één gebied behandeld worden, waardoor de studenten de cijfers van het CBS moeten samenvoegen en wegen om tot gebiedscijfers te komen. Na de individuele analyse worden groepjes gevormd

van ongeveer 4 studenten. Ze moeten opnieuw hun data verwerken en een vergelijking maken tussen hun 4 gebieden. De nadruk ligt op de verklaring van de verschillen. Voorheen was het zo dat studenten daarna de opdracht kregen om na hun analyse een bezoek te brengen aan het gebied om te kijken of hun analyse op basis van de CBS-cijfers overeenkomt met de situatie in het gebied. Via deze werkvorm worden studenten verplicht data te verzamelen, te verwerken en op zoek te gaan naar verklaringen voor verschillen tussen gebieden.